

Како је КРТИЋ дошао до својих панталона

Здењек Милер
Едуард Петишка

Како је КРТИЋ дошао до својих панталона

осмислио и илустровао Здењек Милер
написао Едуард Петишка

Превео
Зоран Пеневски

Била једном једна гомилица земље.

И та гомилица је задрхтала, стресла се и поскочила као да има ножице.

И заиста је имала ножице, чак и мали нос.
О, па то је Кртић!
„Ево ме!“, узвикнуо је. „Погледај само ово иско-
пано благо.“

„Кликер је бољи од ексера, огледалце је боље од кликера, али најбоље би било кад бих имао панталоне са џеповима!

О, шта бих све могао да држим у њима!

Али где да нађем панталоне?“

„Мишићу, стани мало,
Мишићу! Ти живиш у
кући с људима и сигурно
знаш где могу да се
набаве панталоне са
великим џеповима.“

„Цију-цију-ци, мале
панталоне?“, упитао је
Мишић. „Мене занимају
сир и шећер. Не знам
ништа о панталонама.
Цију-цију-ци.“

„Лептирићу, стани мало, Лептирићу!“
Кртић је потрчао за њим. „Летиш по свету и видео си толико тога.

Можда знаш где бих могао да нађем панталоне са великим џеповима.

Реци ми. Заиста су ми потребне. Молим те, немој да одлетиш!“
Кртић је појурио за њим.